

Charlotte Blay

Forfatter & historiefortæller

E-mail: charlotte@blay.com

Internet: www.blay.com

: Charlotte Blay Bøger

PIRATFISK PÅ KROGEN

Sussi har fulgt efter den store, knald-blå bille langt ind i regnskoven. Hun har maset sig gennem et virvar af planter og lianer. Og vupti, så fik hun den sørme.

Hun smækker låget på sit fange-glas. Billen krabler derinde.

Glassets låg er et trylle-øje. Når hun ser gennem det tykke glas, er billen et kæmpe monster. Øjnene er sorte kugler, og dens følehorn har lange hår. De seks ben løber og løber, men billen er fanget i glasset.

Sussi smiler ned til billen.

"Min far skal se dig."

Hun vil skynde sig tilbage til den lille by, hvor hendes far hjælper de syge indianere. Far sagde, at hun skulle blive lige udenfor. Ikke noget med at løbe ind i skoven eller ned til floden. Men vent bare til han ser den her knald-blå bille.

Regnskoven er en mur af buske og store træer. Lianer, der hænger ned som tove. Fugle, der skræpper og insekter, der summer. Men hvor er byen? Byen er væk!

Sussi bliver kold af skræk, selv om luften er tyk af varme. Hun maser sig gennem den tætte urskov med glasset knuget ind til sig. Kors, hvor bliver hendes far vred, når hun er væk. Han vil kalde og råbe og skælde ud.

Der sidder en stor knaldrød papegøje, og glør ned på hende. Den lægger sit hoved på skrå. "Va er du? Va er du?" skriger den.

"Klap i din møgfulg!" råber Sussi og så tuder hun.

Hvad vej skal hun gå?

Hun vender om og maser den anden vej. River sig på torne og får det lyse hår filtret ind i grene. Hun snubler over en rod og falder. Glasset triller rundt i bunden af skoven. Men låget bliver på.

Billen glør ud med kugle-øjne. Skraber med alle sine ben.

Hun rejser sig med mudder på den hvide kjole og blod på de forrevne arme. Maser videre med glasset, mens hun tuder.

Skoven er vild og farlig, og hun kan ikke finde sin far. Måske må hun blive her ude i junglen og dø af sult. Tanken gør hende så bange, at hun glemmer at trække vejret i lang tid.

Mor er hjemme med hendes nye lille bror. Han er grim og skriger. Sussi er glad for at være med sin far på arbejde. Hun har endda fået fri fra skole.

Hendes far siger, hun kan lære en masse om dyr og planter, på sådan en tur. Derfor fik hun glasset til insekter. Men nu er hun faret vild i junglen.

Tårerne laver striber ned ad de snavsede kinder. Hun braser af sted i den tætte skov.

"Va er du? Va er du?"

Åh, nej. Der sidder den dumme papegøje igen. Så er hun tilbage på det samme sted som før. Hun er gået i ring. Træer og buske og lianer alle vegne.

"Va er du!"

"Hold kæft!" råber hun og vender om og presser sig gennem de tætte buske.

Og så står hun med et ved floden. Den brede, brune, farlige flod med krokodiller og piratfisk.

Ude på floden sidder der en dreng med sort hår og fisker i en kano. Men hun tør ikke råbe til ham, for hun kender ikke indianer-sprog.

Xingu får en piratfisk på krogen. Den spræller og slår med halen.

I dag er der et mylder af fisk i floden. Mest piratfisk med røde maver. Kurven i hans kano er prop fuld af blanke fisk. Nu får de mad. Hans mor bliver vel nok glad, for hans far har hugget sig i foden med den lange kniv. Han kan slet ikke arbejde i marken.

Den nye fisk plasker i vandet, mens han vikler fiskelinen op på en klods.

Han ser efter fuglene, der flyver rundt i skoven og kvidrer. Han elsker fuglesang. Da han var lille, boede han i en skov, der blev fældet af de hvide. Ingen fugle sang da træerne var væk. Men så blev hele hans landsby flyttet her til urskoven ved floden. Her er fuldt af træer og dyr og fugle.

En hvide hejre står stille i vandkanten og spejder efter fisk.

"Du får ikke min fisk, griner Xingu og stikker sin kniv ind i dens mund med de spidse tænder. Forsigtigt lirker han krogen ud. Den kan nemt bide en luns af hans finger, sådan en pirat. Så slipper han den ned i kurven til de andre fisk. Den slår lidt med halen før den er død.

De mindste fisk ryger tilbage i floden. Men nogle skærer han i stykker og bruger som madding. Xingu har lige sat en ny stump på krogen, da han får øje på en skovånd. Han holder vejret og stirrer.

Ånden står mellem buskene og kigger ned i floden. Skinnende hvid. Huden er helt bleg. Håret er gult som tørt græs. Xingus bedstefar fortæller tit om ånder. Dem, der passer på træer og fugle og dyr og fisk i vandet. Men han har aldrig selv set en ånd. Ikke før nu.

Han glør, så hans sorte øjne er ved at trille ud. Det må være en skovånd. Eller måske er det en flodånd?

Han sidder helt stille og lytter. Ånden siger noget. Den har en sær pibende lyd. Som om den græder. Men ånder græder ikke. Eller gør de?

Ganske stille padler han kanoen over mod ånden. Og nu ser han, at det bare er den hvide doktors datter. Sikken en skuffelse. Hun står der og tuder, så ansigtet er stribet af snot.

"Hvad er der galt?" råber han.

Sussi kniber sin mund hårdt i for ikke at tude mere. Hun forstår ikke, hvad drengen siger.

Kanoen støder mod bredden lige ved siden af hendes snavsede sko. Drengen springer i land. Mudder og slam pibler op mellem hans bare tæer.

"Xingu," siger han og peger på sig selv med en brun finger.

Så peger han op ad floden mod den lille by, hvor han bor. Man kan se nogen huse, der står på pæle og den skæve bro. Der ligger flere kanoer og doktorens motorbåd.

Et gisp slipper ud af pigens mund, da hun får øje på sin fars båd. Hendes ansigt lyser op i et smil der fylder hele det snavsede ansigt.

"Jeg hedder Sussi", siger hun og slår med hovedet for at ryste håret væk fra sine øjne.

Xingu kan godt lide de øjne. De er blå som himlen midt på dagen.

"Sussi", han former ordet med munden. Det må være hendes navn. "Sussi."

Hun rækker ham glasset, så han kan se den flotte knald-blå bille. Den kravler og kravler og kommer ikke nogen vegne. Så kigger han ned gennem låget af tykt glas.

Han gisper forskrækket og er lige ved at smide glasset fra sig. Billen er pludselig en kæmpe. Dens følehorn har hår, og øjnene er store kugler.

Sussi ler højt.

"Et for-størrelses-glas," siger hun. "Et trylle-øje."

"Trylle-øje," hvisker han og ser igen ned på den kæmpestore bille, der løber og løber. "Den har det ikke godt."

Sussi forstår ikke, hvad han siger, men hun forstår, hvad han gør. Han vrider låget af glasset og slipper billen ud i krattet.

"Hold dog op med det, din idiot!" råber hun og vil have sit glas. "Min far skulle jo se billen."

Men billen er væk og Xingu løber grinende ind i skoven med hendes glas. Sussi følger rasende efter.

"Kom så med mit glas!"

Han maser rundt i buskene, og da han rækker hende glasset, har han puttet noget nyt i det. En sort fyr med gribeklør og en lang, krum hale klar til hug.

En skorpion! Sussi har set dem før, men ikke tæt på. Den skal far se.

Skorpionen ligner et monster, når de ser ned gennem trylle-øjet. Store farlige klosakse. En mund med stive hår. Og en krum hale, med en giftig brod, der er klar til hug. Heldigt at låget sidder godt fast.

Sussis væmmes, når hun ser på skorpionen.

"Du er vel nok grim." Hun tager sit glas. Xingu må ikke slippe det her dyr ud.

Og hun må skynde sig tilbage, så far ikke opdager at hun har været inde i skoven.

Ved kanten af floden trækker Xingu hende med ud i kanoen. Hun sætter sig i bunden af båden. Sidder og glæder sig til at vise sin far skorpionen.

Men inden Sussi ser sig om, har Xingu snuppet hendes glas. Han åbner låget og slipper det lille monster ud i vandkanten.

"Vi kan ikke have den skorpion med hjem til landsbyen," siger han. "Den vil bide børnene i de bare tæer." Så springer han ned i kanoen til hende og padler ud på floden.

Sussi sidder med det tomme glas og raser, mens kanoen glider over det uklare vand. Hun synes drengen er rigtig, rigtig dum, når han slipper alle insekterne fri? Nu har hun kun et tomt glas at vise sin far.

"Vil du prøve at fiske?" Xingus øjne glimter af iver.

Hun tror, han spørger, om de skal sejle hen til hendes far, så hun nikker arrigt.

Xingu kaster krogen med madding rigtig langt ud. Han rækker linen til Sussi og viser hende, at hun hele tiden skal give små ryk. Hun sidder i bunden af kanoen og surmuler med fiskelinen i hånden.

"Jeg vil hen til min far?" siger hun.

Hans smil når fra øre til øre.

"Ja, her er masser af fisk," nikker han.

I det samme mærker Sussi noget, der rykker. Hun trækker i linen. Der sidder noget fast i den anden ende. Hun trækker med begge hænder. Er det en fisk, der har bidt på krogen? Eller bare en gren nede i det uklare vand?

Xingu springer til, og de trækker begge to. Det plasker, og de ser en fisk svømme frem og tilbage i vandet. Den er stor. De må holde godt fast i linen. Den spræller vildt, da de får den halet op i kanoen. Det er den største fisk Xingu har set den dag.

"Du har fået en kæmpe pirat på krogen, Sussi," råber han.

Sussi kan godt se, at det er en piratfisk og hun slipper linen, som om den brænder. Det gælder om at holde fingrene væk fra de glubske rovfisk. Hun har hørt, at piratfisk kan æde ens kød, så man bliver til et skelet på et øjeblik.

Fisken spræller, mens Xingu tager kniven og løsner krogen i dens farlige mund.

"Dejlig mad," smiler han til Sussi og lader den dumpe ned i kurven oven på de andre fisk.

Men det er en livlig krabat, der slår med halen og smutter ud i bunden af båden. Her hopper den rundt og snapper med munden, der er fuld af spidse tænder.

Sussi hviner og trækker benene ind under sig.

Med et rask hug jager Xingu kniven i den store fisk og løfter den tilbage i kurven. Nu ligger den der og gisper.

Han griner:

"Du har fanget den flotteste pirat i floden, Sussi!"

"Den fisk skal min far altså se!" råber hun og er med et i højt humør. Hun får lyst til at fiske noget mere.

"Du har held," smiler Xingu og sætter madding på krogen. Så kaster han ud og giver Sussi linen i hånden.

Det napper i krogen, men der er ikke bid. Der går lidt tid, før en fisk igen bider på krogen.

"En til kæmpe pirat!" råber Sussi og trækker i linen.

Xingu vil hjælpe hende, men hun ryster på hovedet. Hun vil selv hale den ind.

Det er nu ikke svært, for det er kun en lille fisk. Men den har også små spidse tænder, så Xingu får lov at tage den af krogen.

Han løsner med kniven og sætter den ud i vandet igen.

"Hvor er du dum! Hvorfor skal du slippe alting fri?" Sussi ser på ham med rynket pande og vrede øjne.

Xingus smil bryder frem, mens han peger ud på den lille røde piratfisk, der svømmer væk.

"Den fanger vi igen, når den bliver stor".

Hun forstår stadig ikke et ord af det, han siger. Men et sted inde i bliver hun glad. Glad for, at den lille fisk slap fri. Den kan jo altid blive fanget igen, når den er voksen.

"Skal vi sejle hjem med fiskene?" siger han.

Sussi nikker. Hun ved ikke, hvad det er han siger, men hun håber, at de skal hen til husene. Kanoen glider stille gennem vandet.

De nøgne, brune børn plasker i floden. Xingu binder kanoen til broen ved siden af doktorens motorbåd. Så hopper han på hovedet i vandet med tøjet på. Hujer og råber med de andre unger.

Sussi står og ser på alt deres pjasken. Hun har lyst til en dukkert, men vandet er brunt som kaffe. Måske lurder piratfiskene dernede.

"Skal du ikke i vandet?" råber Xingu.

Hun forstår ikke hans ord. Men nu vil hun finde sin far, så hun går op mod de små træhuse. Bare far ikke har opdaget, at hun har været inde i skoven og nede på floden.

"Vent!" Xingu klatrer op i sin kano. "Vil du hjælpe mig med at bære fiskene?"

Sussi vender om. Måske skal hun lige give ham en hånd, med den store kurv.

De bærer i hver sin hank. Sussi smiler til den store piratfisk, der ligger og skinner øverst i kurven. Hendes fisk. Den skal far se.

De går mellem høje planter. Bladene er grønne fingre. Der ligger også nogle store, gule rødder. De voksne står og hakker med lange knive.

"Maniok." Xingu smasker og siger ordet igen. "Maniok."

Sussi smager på ordet. "Maniok."

Xingus øjne bliver triste og han siger:

"Min far huggede sig i foden med sin machete i går. Det er godt, doktoren er her."

"Machete." Sussi former ordet med sine læber.

"Ja, machete," siger Xingu og peger på en af de lange knive, som de voksne går med.

Alle husene står på pæle. Små grise øffer rundt og roder inde i skyggen. Og nøgne unger leger i solen. Ved et ildsted koger en kvinde mad i en jerngryde. På trappen sidder der en mand med hvidt bind om benet. Der er sivet blod ud på det hvide bind.

Han har været hos doktoren, tænker Sussi. Hun kender sin fars måde at forbinde på.

Både kvinden ved ilden og manden med bind om benet bliver glade, da de ser kurven med fisk. De klapper i hænderne og ler højt.

"Min mor og far," smiler Xingu. "Og det er bedstefar."

Der sidder en gammel mand og smiler under et træ. Han har kun to tænder i munden.

"Xingu, Xingu, Xingu." En lille nøgen dreng slår armene om Xingus ben.

"Det er min lillebror." Xingu løfter drengen op og giver ham en kram. Den lille knuger sig ind til sin storebror.

Sussi kan godt regne ud, at det er Xingus bror. De har samme øjne og samme smil.

Hun tænker på sin lille, grimme bror hjemme hos mor. Måske bliver han også en dag sød, så man får lyst til at kramme ham. Lige nu skriger han bare og lugter af tis.

Xingu bærer sin bror hen til kurven og fortæller ham om fangsten. Holder en lille fisk op i halen, så den hænger og gaber. Løfter den største piratfisk op, så den lille dreng kan røre ved de blanke skæl. Men han passer på de spidse tænder.

Xingu peger på Sussi. Hun håber, han fortæller, at det er hende, der har fanget den største fisk. Nu vil hun hen til sin far. Han skal sørme høre om hendes fangst. Bare han ikke ved, at hun har været inde i skoven og ude på floden.

Doktoren har lånt skolen, så børnene har fri i dag. Nu sidder der gamle mænd og kvinder og mødre med små børn på stolene.

"Hej far," hvisker Sussi og sætter sig på en stol. Hendes far har travlt med de syge.

"Jeg må blive ved lidt endnu, Sussi. Her er så mange med malaria." Hans smil er træt. Godt, at han ikke er vred. Hun sparker med de mudrede sko. Vridder sig på stolen.

På tavlen er der tegnet en masse træer med farvet kridt. En hel skov. Og der er fugle og dyr og børn. Og nogle hytter, der står på pinde. Og marker ...

Hendes far siger, at indianerne her på stedet er flygtet fra en fældet skov, hvor al var dødt. Hvis de blev der, ville de også selv dø.

I går sejlede hun forbi sådan en fældet skov sammen med sin far. Ingen planter. Ingen dyr og fugle. Helt stille. Kun den tørre vind susede over stubbene. Det var en død verden uden liv. Ingen mennesker kunne leve her. Solen brændte og jorden var helt tørret ud. Uhyggeligt.

Sussi kigger på sit tomme glas. Ingen ting hun kan vise sin far.

Men den store fisk, den skal han se. Hun rykker sig uroligt på stolen. Det er svært at vente til far er færdig med arbejdet.

"Hallo Sussi!" Xingus fjæs dukker op og griner ind ad det åbne vindue. Han vinker ad hende. Hun skal komme ud. Han har fundet noget sjovt, som han vil vise hende.

Men hun forstår ikke, hvad det er, han vil.

"Gå du bare ud til de andre børn," siger hendes far. "Men hold dig fra skoven."

Xingu tager hende med hen til et højt træ midt i byen. Der står allerede nogle børn og kigger op i luften. Sussi ser, at der sidder et dyr i træet. Et stort dyr. Alt, alt for stort til glasset.

Børnene griner og peger. Xingu vil vise sig for doktorens datter. Han klatrer op i træet. Helt op til dyret.

Et dovendyr er ikke farligt, det ved Xingu fra skolen. Læren har engang hentet et dovendyr, som de kiggede på i klassen. Og de tegnede det også på tavlen.

Xingu tager fat i fyren, der bare glør søvnigt på ham. Så klatrer han ned med dyret i favnen.

Han rækker dovendyret til Sussi, men hun springer tilbage. Man ved aldrig, om de bider.

Men da hun ser, at de andre børn kæler med dyret, tør hun også.

Det er lige som at holde en bamse. En levende bamse, der ser på hende med søde, søvnige øjne. Der kryber møl og små dyr i dens stive pels, og den lugter lidt af tis, som hendes lillebror. Den er rigtig kær.

Sussi vil gå hen til skolen for at vise dyret til sin far. Men Xingu ryster på hovedet og tager det fra hende. Så klatrer han op i træet og hænger det fast på en gren.

"Min far skulle jo se det!" råber hun og tramper med foden.

Xingu ser paf på Sussi. Han forstår ikke, hvorfor hun er så sur.

Der kommer doktoren med sin store taske.

"Så er jeg færdig for i dag, Sussi." siger han og sætter tasken, så han kan give hende et kram.

Han snuser til hende.

"Jeg synes du lugter sært. Og du har små dyr i håret."

Sussi ler, mens far piller dyr ud af hendes hår.

"Det er den der sjove fyr." Hun peger op i træet.

"Det er jo et dovendyr," siger han. "Har du rørt ved det?"

"Jeg har da krammet det." Hun ler og trækker af sted med sin far. "Og nu skal du se den kæmpestore fisk, jeg har fanget."

Alle børnene følger efter dem, og nogen slæber doktorens tunge taske. Men da de når hen til Xingus hus, er den store kurv tom. Ingen fisk. Sussi bliver gal.

"Jeg fangede altså en kæmpe piratfisk," råber hun. "Men nu er alle fiskene væk."

Doktoren snuser i luften.

"Fiskene er nok i gryden," siger han.

Ovre på ildstedet står der et par store gryder og koger. Xingus mor smiler gennem røgen.

"Vil doktoren og hans datter spise med os?" siger hun.

Doktoren nikker, mens han går hen og kigger i gryderne.

"Uhm, fisk og maniok. Dejligt."

De sidder og spiser på trappen op til huset sammen med Xingu. Faren med bind på foden og bedstefaren med de to tænder er der også. Og den søde lillebror. Han kravler hen hos Xingu og bliver madet.

Sussi kommer pludselig til at savne sin egen lillebror.

Fisk og maniok. Sussi og hendes far får en skål og to skeer, så de kan dele maden. Den største fisk, er til gæsterne. Den ligger i skålen med døde øjne og gabet fuldt af tænder.

"Den piratfisk fik Sussi på krogen." Xingu peger.

"Den store fisk har jeg fanget, far," siger Sussi. Hun håber han tror hun har siddet på broen og fisket.

"Fantastisk!" Hendes far ser stolt på sin datter. Han smiler og skraber skindet af og fylder skeen med fisk. "Fantastisk!" siger han igen og smasker højt. "Min datters fisk smager pragtfuldt."

Sussis smil fylder hele ansigtet.

Solen er på vej ned i en pude af skyer. I pælehuset ved floden sover Xingu i sin hænge-køje. Alle byens hænge-køjer bliver hængt op i husene, når de skal sove. Den ene over den anden. Lillebror vil helst sove hos Xingu.

Sussi og hendes far skal først sejle videre i morgen. De sover også i hænge-køjer. Det er dejlig nemt at hænge dem op i båden. Så ligger de under hver sit moskitonet og gynger. Båden vipper. Myg summer og en flagermus har travlt. Den blafrer forbi som en vampyr i natten.

Sussi ligger og lytter. Hendes far snorker stille og det plasker ude i vandet.

"Godnat lille piratfisk, som vi slap ud. Pas på du ikke bliver fanget igen."

Aberne brøler godmorgen i regnskoven. Deres larm vækker Sussi. Men hendes far er for længst oppe og gør klar til at sejle ned ad floden

"Hør de brøleaber," siger han. "De lyder som en hel koncert."

Men bådens motor overdøver snart abernes larm.

Og der kommer Xingu løbende hen ad den skæve bro.

"Min mor har kogt alt kødet af din store pirat," råber han. "Her er dens tænder." Han rækker et hvidt gebis med skarpe spidser ud til hende.

Hvor sejt. Hun holder fiskens tænder op foran sig. Hendes hånd ligner et farligt monster med åbent gab.

"Og du glemte dit trylle-øje oppe i skolen." Xingu rækker også glasset ud til hende.

"Det må du få." Hun nikker op til ham.

Så vinker hun med hånden, der har fået tænder.

Xingu står tilbage på broen med hendes glas. Han tager låget af og stirrer efter båden med det store trylle-øje.

Inde i regnskoven sidder der noget rødt i et træ. Det er papegøjen.

"Va er du? Va er du?" skriger den, da de sejler forbi.

”Jeg er Sussi, den store piratfisker,” råber hun og vifter med gebisset.
Papegøjen lægger hovedet på skrå og glør, men den siger ikke mere.
Sussi tænker, at den nok er helt paf.

Faktaboks

Amazonfloden:

Verdens største flod hedder Amazonas. Den er 6.400 kilometer lang og den flyder gennem verdens største regnskov i Sydamerika.

Floden er fuld af fisk og dyr og planter. Men nogen steder bliver vandet forurenet af minedrift. Så dør alt levende i et stort område.

Regnskoven:

Den enorme regnskov omkring Amazonfloden er myldrende fuld af dyr og planter. Hvis skoven fældes, vil solen bage jorden hård som sten. Og der kan aldrig gro skov mere. Mens du læser disse ord, bliver i tusindvis af træer hugget om i regnskoven. Men vi må passe på de skove, for mange fugle og dyr kan kun leve dér. Hvis de skove forsvinder, vil en masse dyrearter uddø.

Lianer:

Lianer er planter, der vokser op i urskovens træer.
De slynger sig rundt i grenene og falder ned som tove.

Indianere:

Mange indianere må flytte væk, når skoven ved deres boplads bliver fældet. Men nogen steder i Sydamerika bevarer de skoven, der hvor indianerne bor. Man bygger også skoler i landsbyen. Her lærer eleverne at læse og skrive både de hvides sprog og deres eget sprog. Når de skal skrive stil, handler det ofte om jagt i regnskoven og stammens fester. I deres læsebog er der historier om deres egne guder. Lærerne ønsker, at de skal være stolte af indianernes liv i regnskoven.

Piratfisk:

En kødædende fisk, der lever i Amazonfloden.

Den kan hurtigt æde alt kød af sit bytte, hvis den er sulten.

De æder også hinanden.

Indianerne kan godt lide at fange og spise piratfisk.

Dens tænder er så skarpe, at de indfødte bruger dem som saks.

Madding:

Madding kan være stykker af fisk, orm, brød bær eller græshopper. Alt hvad der kan sættes på kroger for at lokke fisken til at bide på.

Skorpion:

En skorpion er et insekt med en giftbrod på halen og store klosakse. Dens bid er som et slemt bistik. Skorpionen er et rovdyr, der lever af andre insekter.

Maniok:

Maniok er en busk, der kan blive fem meter høj. Den har nogle vældige rodknolde, der kan veje op til 20 kg. Maniok bliver dyrket af indianere i Sydamerika og smager som kartofler. Nogle typer maniok er giftige og må ligge i vand, før man kan spise dem. Det er en fordel. Så bliver det ikke ædt af grise og aber.

Machete:

Macheten er en lang bredbladet kniv, der bruges til at skære sig gennem den tætte urskov. Og til arbejde i marken. Den kan også åbne kokosnødder og hugge brænde. I Sydamerika og Afrika bruges macheten også som våben i en krig.

Malaria:

Malaria er en tropesygdom, der minder om influenza. Man kan blive smittet med malaria, hvis man bliver stukket af en myg, der har sygdommen i sig. Derfor sover man under moskitonet. Nogle dør af malaria, hvis ikke de får medicin.

Dovendyr:

Dovendyret ligner en abe. Men det springer ikke rundt i træerne. Det hænger for det meste og sover. Eller det kravler langsomt rundt og æder blade. Altid med ryggen nedad. Dovendyret er det langsomste pattedyr i Verden.

Brøleaber:

Brøleaber lever i store flokke på op til 40 medlemmer.

De hylér om morgenen og om aftenen for at finde hinanden.

Brøleaben er særlig vigtig for regnskoven, da den spreder frø rundt om i skoven.

